

Сон Святослава

Володимир Підпалий

На тесовім ліжку укривали
чорним ліжником мене із вечора.
Черпав срібним кухлем виночерпій
синього вина мені з отрутою.

Сипали мені на ложе перли
із порожніх сайдаків поганських,
мов ячмінне зерно в жменю сиплють.
Як спокутували гріх – голубили.

Геть розвалені покрівля й стеля
у моїм золотoverхім теремі.
Ніч усеньку до ясного рання
сірокриле гайвороння крякало.

Коло Плісенька на оболоні
поуз хащі темнії Кияні
самохіттю у жалобі мчали
чорні сани до моря синього –
смутен сон наснився Святославу...